

Association des doigts de fée/ Nukkenallemuseo Käden taidot ry:OP553902- 213402 (22€ jäsen,
4, rue de l'Estrangladou, 12€ nuori)
30350 Lézan, France tél.0466831957 <http://myoldbear.free.fr>; myoldbear@free.fr

Hei,

Lézan, 15.6.2005

Viime kirjeestä on kulunut jo taas puolisen vuotta. Tammikuussa oli mukava **yllätys**. Museo sai **folkloristen nukkejen kokoelman** yhdeltä vanhukselta. Noin 60 nukkea eri maista ja eri aikakausilta, 1950-1990. Niitä varten minun piti ostaa museoon uusi vitriini. Nyt ne ovat hyvin esillä. Minulla on itsellenikin ennestään kokoelmassa melkoisesti noita folklorisia nukkeja, joten kaikkiaan niitä on nyt varmaan yli 100.

Vuoden alussa pidettiin **ylimääräinen yhdistyksen yleiskokous**. Tässä siitä yhteenveto:
Seuraavat sääntömuutokset, jotka ovat jo julkaistu Journal Officiel'issa (Ranskan Patentti- ja Rekisterihallitus) 19.3.05:

- Yleiskokous (myös ylimääräinen) voidaan kutsua koolle ilman parin viikon sitä edeltävää kokouskutsukirjettä, t.s.se voidaan pitää välittömästi lähetettävällä postiaänestyslomakkeella.

- Yhdistykselle äänestettiin **5. tavoite: « Lapsen maailmat »- lapsen oikeudet**.

- Tammikuussa kokoelman vakuutusarvo nousi 12 200€. Kokoelma on nyt noin 600, josta noin 60% on vanhaa, loput ovat minun tekemiäni nukkeja ja nalleja. Alussa 5 vuotta sitten vain 25% oli vanhaa 100:sta. Kokoelma on vuosien aikana moninkertaistunut. On huomattu, että vanha menestyy aina, siksi sitä pitää lisätä.

- Viime kesän päätös yhdistyksen lainan lyhentämisestä päätettiin siirtää myöhemmäksi ajankohdaksi, koska yhdistyksellä ei ole siihen vielä mahdollisuutta. Olen lainannut yhdistykselle alusta asti puuttuvan osan menoista (korotonta), muuten museota ei enää olisi olemassa.

- Päätettiin liittyä jäseneksi Anduzen turistitoimiston yhdistykseen, johon kaikki muutkin paikalliset museot yms. kuuluvat. Samalla on kuvallinen mainos tästä museosta Anduzen kuntainliiton turistioppaassa, jolla on hyvin suuri levikki. Lisäksi poistettiin mainos www.guidecevennes.com nettisivuilta, koska se oli vähemmän tärkeä kulujen vähentämiseksi.

Yhdistyksen jäsenmäärä on pysynyt samana. Meitä on 11. Pitäisi löytää lisää jäseniä.

Tämän kirjeen mukana **jäsenille** tulee **äänestyslomake kesäkuun 30.6.05 yleiskokoukseen**.

Helmikuussa ranskalainen **La Vie du Jouet-lehti** kävi tekemässä **artikkelin museosta**.

Toukokuussa se julkaistiin. Kolme sivua, joissa oli paljon kuvia. Suomalaisuus, pohjoismaalaisuus oli siinä hyvin esillä. Täällä se on erilaista. Lehti on Ranskan vanhojen lelujen keräilyn ykkönen, joten se on hyvä mainos. - Kesti viisi vuotta ennen kuin pääsi tuohon lehteen. Lehden toimituksesta on soitettu 4 vuoden aikana pari kolme kertaa ja kyselty museosta. Mutta se on jäänyt aina siihen. Vasta nyt, kun lehden toimittaja oli sattumalta nähnyt Myoldbear-sivut, hän halusi tulla tekemään artikkelin.

Alkuvuonna helmikuussa innostuin blogimuodista, aloin **museoblogin** kirjoittamisen **internetiin**. www.20six.fr/museopaivakirja Siitä on tullut nyt minulle tapa. Kirjoitan siihen suomeksi melko säännöllisesti. Kerron elämästä täällä Ranskassa museon puitteissa. Museon ympärillä tapahtuu. Olen ilmoitellut blogiani moneen paikkaan nettisivuille Suomessa niinkuin Myoldbear-sivujakin. Sitä kautta yksi kirjallisuuslehti « Elämäntarina » pyysi minulta, että alkaisin kirjoittamaan heidän lehteensä Ranskan kuulumisia. Heidän seuraavassa numerossaan heinäkuussa on 1.artikkelini: « Miksi aikoinaan tulin tänne Ranskaan ja miksi perustin museon? » - Museoblogi ja nuo Ranskan kuulumisjutut tekevät tunnetuksi museota ja yhdistystä Suomessa, koska ovat suomenkielisiä. Museon ystäväpiiri kasvaa.

Myoldbear-sivuille löytyy koko ajan uutta lisättävää. Tervetuloa uudet ideat! - Aina on kehittymisen mahdollisuus. Myoldbear-sivut ovat suunnattu Suomea enemmän kansainvälisesti.

Autokouluni edistyy pikkuhiljaa, vaikka **Suomenmatkani** katkaisi sen toistaiseksi. Ensi kuussa voin jatkaa ajotunteja, en ole huhtikuun jälkeen yhtään ajanut. Aion ostaa pienen auton, joka on

täällä käytännöllinen kapeilla pikkukaduilla.

Autokouluni takia pääsin vasta **toukokuussa** menemaan Suomeen (kolmen viikon matka). Olin Ypäjällä melkein koko ajan. Hoitelin 88v.vuotiasta äitiäni. Kiitos hänelle, että museotoiminta on saanut jatkua vaikeuksista huolimatta. Ilman perheen tukea ei voisi mitään tehdä. Eikä ilman ystäviä. Ja yhdistysaatetta. Täytyy olla tukijoukkoja.

Tulevaisuutta ajatellen kokoelman täytyy kasvaa, jotta olisi nähtävää museossa. Lisäksi monia toimintavuosia täytyy olla ennenkuin voi joskus mahdollisesti esim.kunnallistua jne. Se on ajan kysymys. Löysin Suomesta kokoelmaan paljon uutta: vanhoja nalleja, mm.kolme venäläistä, Lappi-aiheisia nukkeja ja suomalaiset puuvaneriset nukenvaunut 1940-50-luvulta. Täällä ne kaikki ovat erilaisia, tekevät kokoelmasta eksoottisen. Kuten La Vie du Jouet-lehden toimittaja kirjoitti artikkelissaan tästä museosta: « Pieni suomalainen, skandinavinen maailma keskellä Ranskaa. » - Ja « maailmanympärysmatka Lézan'issa. »

Tällä Suomenmatkalla oli kaksi « aikamatkaa »: Ensin **takaisin lapsuuteen** 1960-luvulle... Me kävimme ajelemassa koko perhe **Tarvasjoella**, jossa asuimme 39 vuotta sitten. - Piti mennä Annin kanssa Tarjaa katsomaan Pullerille niinkuin lapsena joka päivä menimme. Ei olla nähty Tarjan kanssa noin 30 vuoteen. Hänen Irja-äitinsä on minun kummini.

Sitten vielä toinen « aikamatka » aina kauemmaksi ja kauemmaksi taaksepäin, tuntemattomalle 1920-luvulle... Me olimme Someron koulumuseossa. Siellä oli vanhanajan koulutunnelmaa. - Juutalainen Corrie ten Boom on sanonut: « Muistot ovat avain tulevaisuuteen, ei menneisyyteen ».

Helsingissä kävin katsomassa vielä viimeisenä päivänä **Tähtitornikadulla Lähetysmuseon Nukkenäyttelyn**: « Nukke kuin ihminen ». Aina löytää uutta. Siellä on paljon eksotiikkaa suomalaisille, nukkeja kaukaisista maista. Minua ihastuttivat eniten venäläiset pannumyssynuket Marinmaalta. Se on Suomen sukulaiskansa, marit, jotka ovat tällä hetkellä venäläisten sortama vähemmistökansa. Heidän käsityötaitonsa on värikästä. Näyttelyssä oli myös mollamaijoja eri maista. Yllättävää, miten monella eri tavalla voidaan tavallinen mollamaija tehdä eri kulttuurissa.

Heinäelokuun kesäsesonki lähestyy. Alakerran pysyvän näyttelyn lisäksi, kesäajan koulunäyttely, ja muuta sen mukana, tulee taas taloni toiseen kerrokseen. Iso olohuoneeni on sitä varten jaettu verholla kahtia, toisella puolen verhoa on oma tupakeittiöni. Museo valtaa taloani aina enemmän ja enemmän. - Ei se minua haittaa. Mukavaa se vaan on, on niinkuin kävisi paljon vieraita kylässä. Hyvä, jos ihmiset ovat kiinnostuneita näyttelystä. Toistaiseksi se on ainut ratkaisu.

Yhdistyksen talous on toiminut entiseen tapaan, vaikka tänä vuonna budjetti on edellistä vuotta pienempi. Menoja on ollut tänä vuonna 610.21€ ja tuloja on ollut 73€. Puuttuvan osan olen lainannut laskujen maksamiseksi. Museokäynnit, -tulot keskittyvät heinä-elokuuhun. Jos ajattelee vain kannattavuutta ja lyhyellä tähtäimellä, pitäisi museo sulkea. Niin ei aina elämässä voi ajatella. Minusta museossa raha ei ole hukkaan heitettyä.- **Jokaisella on oma unelmansa.** Marseillen kansainvälistä nukketapahtumaa ei ollut tänä kesänä. Joten säästyi ainakin noin 150-160€. Se on kylläkin syksyllä, ja suunnitteilla on myös ehkä joku Pariisin nukkenalletapahtuma. Suurkaupunkien suurtaapahtumissa täytyy olla mukana, se on PR museolle. Siten tulee tunnetuksi. Museon ja yhdistyksen elämän meno jatkuvat entisellään. Yhdistysaate laajeni vähän **tänä vuonna.** Nyt sitä kuvaavat viisi sanaa: kulttuuriperintö, luonto, käsityöperinne, ystävyys ja **lapsen asiat.** Lisäksi internetsivujen myötä yhdistys on **kansainvälistynyt.**- Mutta **enemmän konkreettista kaipaasi.** Siinä riittää haastetta huomiselle.-Vielä yksi Corrie ten Boom'in, ajatus: » Jos uskosi ei siirrä vuoria, silloin vuoret siirtävät uskosi. »

Museon viiden vuoden taival on ohi. Matka jatkuu hiljakseen... **Tervetuloa museomatkalle!**
Kauan odotettu kesä on tullut, hyvää kesää kaikille, satoi tai paistoi! - Iloa jokaiselle päivälle!
Terveisin, Ulla-Maija Suonpää puheenjohtaja, Käden taidot ry.

